Р Е Ш Е Н И Е
№ 2074

гр. София, 27.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 7 състав,** в публично заседание на 04.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5266** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на З. Е. И. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] против заповед № 9Л – ЗСП – 179 от 19.04.2012 г. на директора на дирекция "Социално подпомагане" – Л. потвърдена с Решение № РД 01 – 194 от 16.05.2012 г. на директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" С.-град на основание чл. 16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане.

Жалбоподателката моли да се отмени обжалваното решение. Счита, че са налице всички предпоставки за отпускане на еднократна помощ за внезапно заболяване.

В съдебно заседание З. И. се явява лично, поддържа оспорването. Претендира направените разноски по делото.

Ответникът – директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Л., чрез юрк. Л. оспорва жалбата, счита че обжалваната заповед е правилна и законосъобразна, предвид това, че не са налице условията за предоставяне на еднократна помощ, тъй като представените медицински документи, амбулаторни листи, фискални бонове, фактури не доказват определени инцидентно възникнали здравни потребности на жалбоподателката.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От материалите по приложената административна преписка е видно, че с молба-декларация вх. № 9Л-ЗСП-179 от 06.04.2012 г. жалбоподателката е сезирала

административния орган - директора на Дирекция “Социално подпомагане” – Л. с искане за отпускане на еднократна помощ, тъй като временно е материално затруднена след претърпяно ПТП на 17.07.2011 г. В нея е отразено, че заявителката е разведена, на 63 години. Декларирала е, че е собственик на два апартамента в [населено място], ж.к „Л.”, в единият от които живее сама, а в другия синът й със семейството си. Също така е декларирала, че синът и е женен и работи като охрана в банка. Посочва, че общият й месечен доход възлиза на 245,68 лева (получена пенсия за инвалидност) и че не разполага с други средства. Към молбата е приложено ЕР на ТЕЛК издадено на 18.05.2007 г. от V МБАЛ – С., за определяне на 94 % трайно намалена работоспособност без чужда помощ и водеща диагноза „затлъстяване”. Жалбоподателката е представила и епикризи от УМБАЛСМ [фирма] – IV Клиника по ортопедична травматология и от СБДПЛР [фирма] – Рехабилитационно ортопедично – травматологично отделение. Към преписката са приложени фактури и касови бележки за закупени медикаменти.

На 19.04.2012 г. е изготвен Социален доклад, с който социалният работник е направил предложение да бъде отказана еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, защото лицето има постоянен месечен доход от пенсия и е собственик на недвижими имоти, които могат да бъдат източник на доход.

Въз основа на този социален доклад, директорът на дирекция “СП” – Л. е издал заповед № 9Л – ЗСП - 179 от 19.04.2012 г., с която е отказал на З. Е. И. отпускането на целева помощ по чл. 16 от ППЗСП. Административният акт е съобщен на жалбоподателката чрез препоръчано писмо. В срока за обжалване е депозирана жалба до директора на РДСП – С. град, по която същият се е произнесъл с Решение № РД 01-194 от 16.05.2012 г.

Като доказателства по делото са приети представените с административната преписка такива. Допълнително в съдебното производство е ангажирано от жалбоподателката (актуална справка по лице от Служба по вписванията за периода 01.01.1998 г. до 28.09.2012 г. стр. 77).

В съдебно заседание от 21.01.2013 г. жалбоподателката е представила актуална справка по лице от Служба по вписванията за периода 01.01.1998 г. до 28.09.2012 г. от която е видно, че в действителност става въпрос за допусната техническа грешка и, че всъщност е собственик на недвижим имот в [населено място], а не във В., както е било посочено в предходната справка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице имащо право на жалба, след изчерпване на реда за административно обжалване и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му от закона правомощия, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и на материалния закон.

Социалните помощи се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс (чл. 11, ал. 2 от Закона за социално подпомагане).

Съгласно чл. 12, ал. 2 от Закона за социално подпомагане, социалните помощи се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и

учебна заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.
Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" (ДСП) или от упълномощено от него лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета - чл. 13, ал. 2 от Закона за социално подпомагане.

Обоснован и законосъобразен е изведеният решаващ извод за липса на инцидентно възникнала необходимост от задоволяване на жизнени потребности. П., съгласно цитираната по-горе правна норма на чл. 16 от ППЗСП, са лицата, по отношение, на които са възникнали очертаните жизненоважни потребности на тях и на семействата им.

Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1 ППЗСП, еднократна социална помощ може да бъде отпусната за задоволяване на здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата, но които са инцидентно възникнали, а инцидентно възникнали са тези потребности, които настъпват внезапно и неочаквано в резултат на непредвидими обстоятелства. Сочените от жалбоподателя обстоятелства за отпускане на исканата помощ не настъпват нито внезапно, нито неочаквано, нито пък са резултат на непредвидими обстоятелства. Вярно е, че липсата на средства за плащане е възможно да настъпи внезапно, но в хипотезата на приложимата в случая правна норма е визирано инцидентното възникване на посочените потребности, а не инцидентната липса на средства за тяхното посрещане /каквато се твърди от жалбоподателя/. От друга страна, формулирането на правото на еднократна социална помощ в хипотезата на чл. 16, ал. 1 ППЗСП води до извода, че предпоставка за неговото възникване е не всяка важна потребност, а само тази, която е внезапно възникнала, т. е., която е настъпила неочаквано в резултат на непредвидими обстоятелства. Такава не беше доказана от жалбоподателя. Следователно съгласно чл. 16, ал. 1 от ППЗСП, трябва към момента на подаване на молба - декларацията да са се случили събития, които лицето и семейството му не са очаквали или не са могли да ги предвидят. Това е правното основание за получаване на исканата помощ и доказателствената тежест за тези факти пада върху оспорващия, който не доказа по безспорен начин, че е настъпила внезапна, непредвидима, неочаквана или извънредна потребност, за да бъде изпълнена визираната хипотеза от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане. Заповедта е издадена от компетентен орган при спазване на изисквания на закона.

От административната преписка и изготвения социален доклад става ясно, че не са налице инцидентно възникнали жизненоважни здравни, образователни, комунално-битови или други потребности, тъй като твърдяното от жалбоподателката инцидентно събитие –ПТП се е случило на 17.07.2011г., а молбата – декларация за отпускане на социална помощ по реда на чл.16 от ППЗСП е с вх.№ 9Л-ЗСПО-179/16.04.2012г. т.е. почти цяла година след възникване на събитието.

От друга страна в хода на делото от страна на жалбоподателката не се ангажираха доказателства и за екцез или влошаване на здравословното й състояние, вследствие на настъпилото на 17.07.2011г. ПТП, което да изисква допълнителни средства за еднократно или продължаващо лечение.

При така изложеното съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна и следва да бъде постановено решение, с което да бъде отхвърлена жалбата на З. Е..

Така мотивиран, Административен съд – София град, I отделение VII състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Е. И., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу заповед № 9Л – ЗСП – 179 от 19.04.2012 г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Л., потвърдена с решение № РД 01 – 194 от 16.05.2012 г. на директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" С.-град.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: